شهرآرا
۳شنبه
۲۲ اسفند ۱۴۰۲
۱ رمضان ۱۴۴۵
شماره ۴۱۷۸
SHAHRARANEWS.IR

«سرزمین شعر» ماه رمضان به خانه‌های مردم می‌آید



شاید شاخص‌ترین برنامه ادبی در ماه رمضان که با شعر و شاعری گره خورده است، باید دیدار شاعران با رهبر انقلاب دانست که هر سال هم‌زمان با سالروز ولادت امام حسن مجتبی(ع) برگزار می‌شود. دیداری که پیشینه آن به سال‌های قبل از انقلاب برمی‌گردد؛ روزهایی که رهبر معظم انقلاب در محافل ادبی مشهد و تهران با حضور شعرای صاحب‌نام شرکت می‌کردند.

خبرهای تازه درباره پخش برنامه‌های ادبی در روزهای ماه مبارک رمضان می‌گوید قرار است برنامه‌ای با عنوان «سرزمین شعر» نیز در این ماه به خانه‌های مردم بیاید. آن‌گونه که خبرگزاری تسنیم نوشته است، دبیرعلمی جشنواره شعر فجر از پخش این برنامه از اول ماه رمضان از شبکه ۴ سیما خبر داده است. برنامه‌ای که قرار است در آن، شاعران به رقابت شعری با یکدیگر بپردازند.

علیرضا قزوه در این باره گفته است: ما در این دوره جشنواره شعر فجر برای مردمی‌تر کردن جشنواره و آوردن شعر به خانه‌های مردم این برنامه را طراحی کردیم که قرار است در شب‌های ماه مبارک رمضان، ساعت ۲۲:۳۰ از شبکه ۴ سیما پخش شود. استودیو ضبط این برنامه در سالن چهل‌سرا در ضلع جنوبی مصلی و دکور نیز طراحی شده است.

چهره‌های صاحب‌نام مشهدی در «سرزمین شعر»

به گفته قزوه این برنامه قرار است از شبکه‌های استانی نیز پخش شود و در فهرست اسامی داوران و سرگروه‌های آن نام چند چهره سرشناس خراسانی نیز به چشم می‌خورد. ناصر فیض، محمدمهدی سیار، محمدکاظم کاظمی، علی‌محمد مودب و علیرضا قزوه داوری مسابقه را به عهده دارند و مصطفی محدثی خراسانی، محمود اکرامی‌فر، عبدالجبار کاکایی، نغمه مستشارنظامی، علی داوودی، محمود حبیبی‌کسبی و سعید بیابانکی نیز جزو سرگروه‌های این برنامه هستند.

بهترین زمان خواندن این ۲ کتاب، ماه مبارک رمضان است

به جان می‌خوانمت

«به جان می‌خوانمت» و «حاء. سین. نون» نوشته سیدعلی شجاعی، کتاب‌هایی مناسب ماه رمضان هستند که به تازگی بازنشر شده‌اند. کتاب «به جان می‌خوانمت» که چاپ دوم آن از سوی نشر نیستان منتشر شده ترجمه دعای روزهای ماه رمضان است. «سی روز... سی نیایش... خدای من و پروردگار من! در این ماه و به این رمضان، به هر روزش و به هر آن و لحظه‌اش... به جان می‌خوانمت.»

آن‌گونه که خبرگزاری ایسنا نوشته، در معرفی ناشر از کتاب دیگر چنین آمده است: کتاب دیگر سیدعلی شجاعی به مناسبت ماه مبارک رمضان «حاء. سین. نون»، رمانی است که به وسیله نشر نیستان به چاپ سیزدهم رسیده است. این رمان، روایتی است از زندگانی امام حسن مجتبی(ع)، در بستر زمانی شهادت حضرت امیر و آغاز خلافت امام تا شهادت ایشان، با محوریت و موضوع صلح. شجاعی در این رمان با رفت‌وبرگشت‌های راوی میان دو جبهه امام و معاویه و بازسازی و بازیابی اهداف و افکار و شخصیت معاویه، تصویری جدید از صلح امام به مخاطب ارائه می‌دهد. نویسنده در آغاز کتاب آورده است: و خداوند را آیه‌ای است، که نازل شد به آغوش پیامبر: «حاء. سین. نون.» ذِکرُ رحمَتِ رَبکَ عَبدَه مُجتَبی... با تأکید بر رازورانگی شخصیت حضرت و رفتارشان در برابر مکر معاویه، تلاش می‌کند تا کمی از اسرار نهان انتخاب‌های امام را برای خواننده تصویر کند.



علیرضا حیدری|مدرس و ویراستار

ناویراسته ✗

بنابراین ادعا فردمذبور باید خودش این موضوع را تأیید کند.

ویراسته ✓

بنابراین ادعا فردمذکور باید خودش این موضوع را تأیید کند.

نکته

«مزبور» در عربی اسم مفعول است از مصدر زَبْر به معنیِ نوشتن؛ بنابراین، مزبور یعنی نوشته‌شده.

«فردِ مزبور» یعنی فردی که نامش در بالا نوشته شده است.

واژهٔ زَبور، به معنی کتاب، نیز از همین ریشه است.

«مذکور» یعنی ذکرشده؛ نام‌برده.

بعضی‌ها از ترکیبِ مذکور و مزبور، «مذبور» را می‌سازند که غلط است.

#زین_قند_پارسی

نقش حوزه علمیه در سیاست‌گذاری فرهنگی



عکس: امیرمحمد متین‌پور| شهرآرا

ریحانه موسوی

عرصه فضای مجازی در کشور دو ساحت جدی دارد. یکی ساحت حکمرانی و سیاست‌گذاری که سیاست‌های آن به وسیله ساختار رسمی حاکمیت اعمال و اجرا می‌شود و دوم عموم مردم و کاربران فضای مجازی. آنچه به سادگی قابل فهم و مشاهده است، این است که حاکمیت براساس نیازها و اقتضائات و برنامه‌های خود، تصمیماتی را اتخاذ می‌کند و از سوی دیگر، مردم نیز براساس سلایق و معیارهای خود، روشی مستقل و منحصر به خود را در پیش گرفته‌اند.

در این بین، ممکن است سیاست‌ها و برنامه‌های اعمالی حاکمیت در برخی موارد موردنیاز یا پسند مردم قرار گیرد، اما آمارها و مشاهدات عینی نشان می‌دهد بخش درخورتوجهی از زیست مردم در فضای مجازی متفاوت با نظر رسمی اتخاذ شده است. استفاده بسیار گسترده از برخی شبکه‌های اجتماعی فیلترشده یا رمزارزها شاهد این مدعاست.

از سوی دیگر، برخی از علما و استادان و پژوهشگران براساس نیازهای جامعه امروزی در موضوع فضای مجازی در قالب برگزاری دروس خارج، نشست‌های تخصصی و پژوهش‌های علمی تلاش می‌کنند نسبت فقه و دین با این عرصه را مشخص کنند.

پنجمین همایش روحانیت و رسانه، با بررسی نقش حوزه‌های علمیه در چرخه حکمرانی فرهنگی و با محوریت سیاست‌گذاری رسانه‌ای، عصر دیروز با حضور حجت‌الاسلام علی نهاوندی، مدیر گروه فقه ارتباطات، هنر و رسانه مرکز فقهی ائمه اطهار(ع) و حسن بنیانیان، رئیس سابق حوزه هنری انقلاب اسلامی در دفتر تبلیغات اسلامی استان، برگزار شد و به مواردی که در چند سطر بالا اشاره شد، پرداخته شد.

بهره‌گیری از رسانه‌های مجازی، ضرورتی اجتناب‌ناپذیر

حسن بنیانیان، رئیس سابق حوزه هنری انقلاب اسلامی، در این همایش با بیان اینکه گسترس و بهره‌گیری از رسانه‌های مجازی ضروری و اجتناب ناپذیر است، گفت: ما باید به سرعت عقب‌افتادگی‌های خود را در دسترسی به فرصت‌های فضای مجازی جبران کنیم. برای حفظ فرهنگ اصیل اسلامی و حفظ هویت اسلامی ایرانی، چاره‌ای جز طراحی یک نظام مدیریتی برای بهره‌گیری از فضای مجازی نیست که به این منظور، مدیریت شناخت مسائل و موانع شکل‌گیری فرهنگی در شرایط امروز ضروری است. برای تقویت حوزه‌های علمیه و روحانیون در نظام حکمرانی و مدیریت فرهنگی کشور یک نگاه راهبردی و آرمان‌گرایانه و واقعیت‌شناس لازم است. اگر حوزه‌های علمیه با سرعت تحول پیدا نکنند آرام آرام نقش آن‌ها در نظام تصمیم‌گیری روزمره و بلندمدت مردم کاهش می‌یابد.

او همچنین حکمرانی تربیتی و فرهنگی، رسانه‌های حضوری و مجازی و حوزه‌های علمیه و روحانیون را سه ضلع مرتبط با یکدیگر قلمداد کرد و افزود: ما باید با تقویت رسانه‌های اصیل دینی خود به سراغ فضای مجازی برویم، در غیر این صورت در فضای مجازی حتماً بازنده خواهیم بود.

باید بیشتر اقدامات جامعه را از رهگذر کارهای فرهنگی دنبال کنیم

بنیانیان در بخش دیگری از صحبت‌های خود گفت: محیط‌های تربیتی فرهنگ‌ساز ما خانواده و نظام‌های فرهنگی و آموزشی رسمی است. حکمرانی فرایند قاعده‌گذاری، اجرا، بررسی و نظارت است. نهاد حکمرانی را معمولا در قانون‌گذاری و ضابطه‌گذاری تلقی می‌کنند و بخش بزرگی از تعریف حکمرانی در دین ما، رسالت فرهنگی و تربیتی آن است.

او اضافه کرد: اگر ما بتوانیم علایق درونی انسان‌ها را به حرکت در بیاوریم و آن علایق مبتنی بر باور قلبی باشد و آن باور قلبی مبتنی بر آگاهی، رفتار و مدیریت فرهنگی اتفاق می‌افتد. پیامبران، ائمه و علما نیز در رفتارهای خود این‌گونه عمل می‌کردند. بنیانیان تصریح کرد: وقتی قانون با مجازات‌های مالی اجرا شود، هیچ‌کدام از متون فرهنگی عملی نخواهد شد و باعث ضعیف شدن تربیت و فرهنگ‌سازی می‌شود. ما باید بیشتر اقدامات جامعه را از رهگذر کارهای فرهنگی دنبال کنیم. آنجا که به قانون نیاز داریم برای آن نیز کار فرهنگی انجام دهیم، تا مردم متقاعد شوند که قانون خوب است.

باید یک بازسازی اساسی در حوزه‌های علمیه انجام شود

او داشتن رویکرد تربیتی فرهنگی را لازمه مردم‌سالاری دانست و اظهار کرد: باید یک بازسازی اساسی در حوزه‌های علمیه انجام شود، که بخشی از آن بازسازی استفاده از رسانه‌های مدرن است. ما ناچاریم در ادامه انقلاب اسلامی، به مقوله فرهنگ و هنر و فراتر از آن چیزی که تاکنون به آن پرداخته‌ایم بپردازیم.

رئیس سابق حوزه هنری انقلاب اسلامی براین باور است که در جامعه اسلامی، نظام تحولات فرهنگی نقش حیاتی برای ماندگاری نظام جمهوری اسلامی ایران دارد، تا به سمت انسجام حرکت کنیم و جلوی نظام فرهنگی وارداتی را بگیریم.

او ادامه داد: اگر این اتفاق رخ ندهد به تدریج نظام وارداتی از طریق رسانه‌های مدرن و انتقال علوم انسانی غربی وارد جامعه می‌شود. در این صورت ما ابتدا دچار بحران سیاسی می‌شویم که علائم آن نیز ظاهر شده است.

بنیانیان در پایان بیان کرد: اگر ما مردم‌سالاری دینی را سامان‌دهی کنیم، ولی فقیه ناچار است انتظارات خود را مبتنی بر اندیشه اسلامی به قوای خود منتقل کند. قوا نیز مبانی اسلامی را در سیاست‌ها و راهبردها اجرا کنند. لازمه این موضوع این است که خواست مردم اجرای احکام اسلامی باشد.

فقه، یکی از مظلوم‌ترین دانش‌های روز جامعه

حجت‌الاسلام والمسلمین علی نهاوندی، مدیرگروه فقه و ارتباطات هنر و رسانه مرکز فقهی ائمه اطهار(ع) نیز در این همایش بیان کرد: حقیقت فقه، برنامه زندگی مادی و معنوی انسان و اداره زندگی بشر در تمام ابعاد و دانش کشف و مبین شریعت است. او افزود: وقتی از حکمرانی صحبت می‌کنیم منظورمان با حکومت‌داری و سیاست‌ورزی متفاوت است. اعمال قدرت سیاسی اعم از حاکمیت است. در تعریف سازمان ملل سه عنصر قواعد، مشارکت و مشروعیت را برای حاکمیت بیان می‌کنند.

نهاوندی بیان کرد: یکی از مظلوم‌ترین دانش‌های روز جامعه ما فقه است، زیرا نوع نگرش به آن حداقلی است و گاهی اوقات تلقی درستی از آن نمی‌شود. فقه یعنی توسط یک ملکه اجتهاد دستور خداوند تبارک و تعالی را در عصر غیبت برای مردم تبیین و تحلیل کنیم.

او نهاد روحانیت را ارگان رسمی تبیین، تحلیل و تشریح خاص الهی قلمداد کرد و افزود: رسالت حوزه‌های علمیه و روحانیت اقامه دین است. و علاوه بر کارکردهای دینی، تربیتی، اخلاقی و اجتماعی، از ابتدای انقلاب تاکنون در حکمرانی حضور داشته است.

اهمیت رسانه در دنیای پیشرفته

نهاوندی که پانزده جلد کتاب در حوزه فقه، رسانه و ارتباطات به رشته تحریر درآورده است، تصریح کرد: در ۱۰ سال آینده که همه اضلاع متاورس شکل بگیرد، رنسانسی جهانی حاصل خواهد شد و پیشران‌هایی که کارکرد هنری و رسانه‌ای دارد و هوش مصنوعی را به خدمت می‌گیرد، قاعده‌های حکمرانی و حکم‌ورزی را تغییر می‌دهد. اهمیت رسانه در حکمرانی به این دلیل است که با پیشرفت دنیای امروز، تنها ابزار انتقال پیام و هدایت افکار عمومی نیست، بلکه مجری حکمرانی بوده و راهبری می‌کند. رسانه هوشمندانه بر دولت، حکومت و حکمرانی نظارت می‌کند تا از خودکامگی و نادیده گرفتن حقوق مردم جلوگیری کند.

با داشتن سپهر رسانه می‌توان حکمرانی مؤثر انجام داد

نهاوندی با بیان اینکه امروزه رسانه‌ها گفتمان‌سازی و جریان‌سازی می‌کنند و در حال فراهم‌سازی زیست‌بوم حیات فرهنگی هستند گفت: رسانه‌ها کانون تأثیرگذار و اتمسفر تنفس جامعه جوان و نوجوان امروز ماست.

او با اشاره به اینکه ما در نظام روحانیت، دستورات نظام‌ساز و هنجارساز دین را استنباط می‌کنیم، ابراز کرد: نهاد رسانه نیز به عنوان دستگاه ترویجی، در حوزه جریان‌سازی حکمرانی قرار دارد. امروز با داشتن سپهر رسانه گسترده برای جبهه انقلابی، توحیدی و اسلامی، می‌توانیم در بسترهای حکمرانی مؤثر باشیم. در جامعه سه دیدگاه در جهت‌گیری حکمرانی وجود دارد؛ دیدگاه اول می‌گوید حکمرانی مدیریت علمی است. دوم اینکه فقه تمام ابعاد حکمرانی از جمله سیاست‌گذاری، تصدی‌گری، تبیین فرم، محتوا و پیام، مهندسی و زیرساخت‌های فنی را شامل می‌شود. سوم، حوزه باید در سطح سیاست‌گذاری و تنظیم‌گری مداخله کند، که امری مهم است و ما نظام توحیدی را با این منشأ قبول کردیم.

محدوده و قلمرو نظام ارتباطی فراگیر ما باید مشخص شود

حجت‌الاسلام والمسلمین نهاوندی در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: نتیجه نظام حاکمیت فقه، باید اعمال و اجرای آن در ابعاد مختلف باشد. فروض مداخله نیز متفاوت است، که یکی از آن‌ها اصل مشروعیت حکمرانی رسانه است که مبتنی بر حکمرانی نظام امت و امام است، نه نظام دولت و مردم که به سازوکار نیاز دارد. دولت و ملت با امامت و امت دو جهت‌گیری دارد و در حوزه رسانه کارکردهای آن تغییر می‌کند. مداخله دیگر فقه در تنظیم‌گری است. در حوزه تولید، توزیع و مصرف اقدامات بسیار دقیقی اتفاق می‌افتد. مداخله فقه در الگو و مدل رسانه است، یعنی در میدان عمل ارتباطات‌ساز و کارهای اجرایی، ابزارهای مشارکت و اقناع در اینجا خود را نشان می‌دهد.

او اذعان کرد: ایالات متحده آمریکا بر اساس الگوی آزاد، رسانه خود را سیاست‌گذاری می‌کند و در نظام مشارکتی اروپا بر اساس حریم خصوصی حقوق بشر مورد تأیید خود آن را دنبال می‌کنند. اما ما به سمت الگوی فضای مجازی بومی می‌رویم، زیرا تلاش این کشورها این است تا زیرساخت‌های ارتباطی خود را دنبال کنند و اقتدار سایبری را افزایش دهند.

حجت‌الاسلام نهاوندی در پایان گفت: اگر ما به ضرورت حضور فقه در حکمرانی اعتقاد پیدا کردیم، به این دلیل است که معتقد به شریعت هستیم. شریعت حکم خداوند است و باید احکام دین را جاری کند. محدوده و قلمرو نظام ارتباطی فراگیر ما باید مشخص شود.

معرفی مجموعه داستان طنز «وای! دَدَم وای!»

فرصتی برای خندیدن



احمد آقایی
فعال فرهنگی

سه‌شنبه‌ها با کتاب

«طنز» یکی از گونه‌ها یا همان ژانرهای مهم ادبی است که تاکنون در قالب‌های گوناگونی چون طنز داستانی، طنز غیرداستانی، طنز مطبوعاتی، شعر طنز، طنز سیاه و... سبب خلق آثار ماندگاری در نقاط مختلف جهان شده است. دراین میان، داستان کوتاه طنز یکی از گونه‌های خواندنی و پرمخاطب ادبی است که می‌توان آن را در یک نشست و در مدتی کوتاه خواند و از آن طرف، ضمن لذت بردن از فضای شوخ وشنگ داستان و شخصیت‌های معمولا بامزه آن، درگیر زبان شوخ و همچنین، نقد و طعن‌های اجتماعی و گاه فردی داستان نیز شد. با وجود این ویژگی‌های جذاب، به مجموعه داستان‌های طنز خارجی و ترجمه آن‌ها به زبان فارسی که اتفاقا سنت جاافتاده‌ای در زمینه طنزنویسی دارد (با آثار بزرگانی چون عبید زاکانی، سعدی و در سال‌های اخیر، ایرج پزشکزاد و کیومرث صابری فومنی) کمتر پرداخته شده است. کتابی که امروز به معرفی آن می‌پردازیم، تلاش می‌کند جای خالی این گونه ادبی را در حوزه ادبیات ترجمه شده با گزینش و ترجمه داستان‌هایی که بسیاری از آن‌ها را می‌توان داستان‌های کلاسیک طنز نامید، پر کند.

این کتاب مجموعه‌ای است شامل بیست داستان کوتاه طنز از شانزده نویسنده معروف قرن بیستم و اواخر قرن نوزدهم؛ از نویسندگان سرشناس و برنده جایزه ادبی نوبل، مانند هاینریش بل آلمانی و تاگور هندی گرفته است تا نویسندگان کمترشناخته شده‌ای (البته برای خوانندگان فارسی‌زبان) مانند وودهوس بریتانیایی (۱۹۷۵.۱۸۸۱) که «می‌گویند هیچ طنزنویسی در جهان، آثارش به اندازه آثار وودهوس خواننده نداشته است (ص ۱۳)» و دوروتی پارکر آمریکایی که عنوان کتاب برگرفته از داستانی به قلم اوست. افزون بر تنوع نویسندگان، موضوع‌ها و شخصیت‌های داستان‌ها نیز متنوع‌اند؛ از داستان مردی که پیش از این افسر پلیس بوده و حالا مجبور است به دلیل بیکاری، در ستون مشاوره یک روزنامه، با نامی مستعار و زنانه به سؤالات و نامه‌های بانوان پاسخ دهد (داستان «سنگ صبور» از فونسکای برزیلی) گرفته است تا داستان یک کارمند ساده و پایبندی افراطی و بیمارگونه او به ضوابط بوروکراتیک (داستان «خوک خوک است» از باتلر آمریکایی). در ادامه، ضمن پرداختن به یکی از داستان‌های کتاب، به نکته‌ای درباره ترجمه داستان‌ها اشاره خواهیم کرد. داستان درخشان «ماجرای کوگلماس»، نوشته وودی آلن که ایده اساسی آن یادآور فیلم معروف «نیمه شب در پاریس» به کارگردانی خود اوست، ماجرای یک استاد میان سال دانشگاه در آمریکا با نام «کوگلماس» است که از ازدواج دومش نیز رضایتی ندارد و در جست‌وجوی عشقی هیجان‌انگیز و تازه است. در این میان، او با شعبده‌بازی با نام «پرسکی» آشنا می‌شود که می‌تواند با استفاده از جعبه‌ای جادویی، کارخارق‌العاده‌ای انجام دهد. کوگلماس به سراغ شعبده‌باز می‌رود و متوجه می‌شود که باید داخل جعبه برود. او از زبان پرسکی چنین می‌شنود: «طرز کار این صندوق این طوریه که من یه رمان می‌ندازم توش، بعد درشو می‌بندم و سه تا ضربه می‌زنم به در، اون وقت تو می‌ری توی کتاب (ص ۳۳) [...] می‌تونی با هر زنی که بزرگ‌ترین نویسندگان دنیا خلق کردن آشنا بشی. هر زنی که توی خیالت بوده. [...] هر وقت هم دلتو زد، کافیه داد بکشی؛ در چشم به هم زدن برت می‌گردونم همین جا (ص ۳۴).» کوگلماس، پس از ردکردن چند پیشنهاد شعبده‌باز (شخصیت‌های زن موجود در آثار شکسپیر، فاکنر، هاثورن و تولستوی) تصمیم می‌گیرد که به سراغ «اِما بوواری» برود. پرسکی یک جلد رمان گوستاو فلوبر را می‌اندازد داخل صندوقی که کوگلماس درون آن است. پس از زدن سه ضربه، شعبده‌باز در صندوق را باز می‌کند: «کوگلماس غیبش زده بود، اما در همان لحظه از توی خانه اِما بوواری سردرآورده بود. اِما پشت به او ایستاده بود و داشت پارچه‌ای نخی را تا می‌کرد. [...] با همان انگلیسی روانی صحبت می‌کرد که در ترجمه کتاب آمده بود (ص ۳۵).» بهتر است ادامه این ماجرای بامزه را خودتان پی بگیرید.



در پایان، اشاره به نکته‌ای درباره زبان به‌کاررفته در ترجمه داستان‌ها خالی از لطف نیست. مترجم محترم در مقدمه‌اش بر پیشانی کتاب، ضمن معرفی گذرای نویسندگان داستان‌ها و ارائه تحلیل مختصری از هر داستان که انصافا راهگشاست، چنین آورده است: «در این داستان‌ها زبان عمدا و آشکارا کارکردی شوخ طبعانه دارد. یعنی زبان از خود طنز جدا نیست، بلکه بخش مهم آن است. اگر مترجم از زبانی رسمی یا ترجمه‌ای یا فاقد شوخ طبعی استفاده کند، بخش مهمی از طنز ترجمه از دست می‌رود (ص ۷).» بر این اساس، مترجم تلاش کرده است زبانی خلق کند که مثل متن اصلی «شوخ» باشد و «خواندن متن را به یک تجربه لذت بخش زبانی تبدیل کند (ص ۸).» نمونه‌ای از این زبان شوخ را می‌توان در عنوان کتاب که برگرفته از نام داستان دوازدهم آن است، مشاهده کرد. عنوان اصلی این داستان که تماما گفت‌وگویی است بین یک دختر و پسر جوان درباره مهمانی شب گذشته که هر دو در آن حضور داشته‌اند، عبارت است از «You were perfectly fine!» که در واقع، جمله همدلانه و تسکین بخشی است که طرف مؤنث داستان، در پاسخ به یک عبارت پرتکرار طرف مذکر ماجرا به کار می‌بَرَد. این عبارت پرتکرار که پسر جوان، تقریبا پس از یادآوری هر یک از آبروریزی‌هایش در این مهمانی بر زبان می‌آوَرَد، چیزی نیست به جز «Oh, dear, oh, dear! Oh!» که مترجم محترم برابرنهاد مطایبه‌آمیز «وای! دَدَم وای!» را برای آن برگزیده است.

وای! دَدَم وای!
نویسندگان: وودی آلن، هاینریش بل، گراهام گرین و دیگران
مترجم: علی خزاعی‌فر
انتشارات: نیلوفر، ۱۴۰۲
۲۳۱ صفحه، ۱۶۵ هزار تومان